

būxit m. (xi) porc.
būgarbā m. surm. de Bhavabhūti.
būgōla m. le globe terrestre.
būcāyā f. (cāyā) ténèbres.
būjambū f. froment. || Flacourtia sapida; son fruit.
būtala n. le sol.
būllāma n. (uttama) or.
būdāra m. (dī) porc.
būdēva m. brāhmane.
būdāna m. roi.
būdāra n. (dī) montagne. || Sorte de bain de sable des chimistes.
būdāra m. montagne.
būnāga m. ver de terre.
būnimba m. esp. de gentiane.
būnēlī m. (nī) roi.
būpa m. (pā) roi.
būpati m. roi, maître de la terre.
būpada m. arbre. — F. [i] jasmin d'Arabie.
būpāla m. roi.
būpūtri f. la fille de la terre, Sitā.
būbuj m. roi, seigneur.
būbūri m. (bū) roi; || mont.
būrunḍi f. héliotrope.
būruha m. arbre.
būrlōka m. la terre, le monde terrestre.
būlatā f. ver de terre.
būcakra m. roi, maître de la terre.
būcravas m. fourmière.
būsula m. la planète de Mars. — F. Sitā, fille de la terre.
būstīra n. (tīra) andropogon schœnanthus, bot.
būspīra m. (spīra) homme; || l'humanité.
būswarga m. le paradis terrestre, le Suméru.
भूत *būta* pp. de *bū*; || a. qui est. — S. m. fils. || Le 14e jour de la quinzaine obscure de la lune. || Çiva; || esp. de demi-dieux. — S. m. n. revenant, larve, spectre. — S. n. être vivant; || élément [les éléments sont : la terre, l'eau, l'air, le feu et l'éther ou ākāṣa]. || Le fait, t. de jurispr. || Gr. *φύτον*.
būtakēca m. racine de glaieul (?).
būtakrānti f. (kram) possession, état d'un possédé, hallucination.
būtaganāḍā f. le parfum *murā*.
būlaḡna m. (han) chameau. || Ail. — F. [i] *ocymum sanctum*; la *mundīri*, bot.
būtagrāma m. l'ensemble des êtres vivants; l'ensemble des principes de vie.
būtajalā f. nard indien.
būtaḍātri f. (ḍē) la terre [nourrice des vivants].
būtanāḍā m. Çiva.
būtanāyikā f. (nī) Durgā.
būtanācana m. (naç au c.) moutarde; || semecarpus anacardium, bot. — N. graine d'elœocarpus.
būtapuṣpa m. bignonia indica.

būtapūrvā a. né le premier; le premier.
būlabāvana m. auteur des vivants, être des êtres.
būlayajña m. offrande aux êtres vivants.
būlavāsa m. terminalia belerica.
būlavīra m. trophis aspera; bignonia indica, bot.
būlavēci f. (viç) nyctanthus tristis, bot.
būtasācāra m. (sam; car) état d'un homme fréquenté par les mauvais génies, possession. — F. [i] incendie de forêt.
būtasamplava m. (sam; plu) inondation, déluge.
būlasarga m. (spī) production d'un être vivant; sa nature.
būtasā'a (sā) qui réside dans les êtres vivants.
būlātman m. (ātman) l'âme des vivants, le principe élémentaire de la vie || Brahmā; Çiva. || Le corps. || Qqf. bataille.
būlādi m. (ādi) le Premier des vivants.
būlārta a. (ard) tourmenté par les revenants.
būlāviṣṭa a. (ā; viç) possédé, obsédé par les revenants.
būlāvēca m. (ā; viç) possession.
भूति *būti* f. (bū; sfx. ti) naissance, production; existence; nature d'un être, son état. || Bonheur, prospérité; puissance sur-naturelle; || le salut, la récompense finale. || Humeur des tempes de l'éléphant en rut. || Cendres; viande grillée ou frite.
būtika m. nom de plusieurs plantes.
būtikāma m. (kam) conseiller royal, ministre. || Vrihaspati.
būtikūla m. fossé; || cavité souterraine pour cacher de l'argent, etc.
būtiḡarvā m. le poète Bhavabhūti.
būtinīḍāna n. le 24e astérisme lunaire.

भूत *būtu* 3 p. sg. imp. vd. du *bū*.

भूतेभ्य *būteḡya* a. (yaḡ) qui sacrifie aux revenants.

भूतेश *būteḡa* m. (iça) Prince des vivants; || Çiva.

भूमन् *būman* m. (bahu; sfx. man) multitude.

būmayāmi (dénom.) augmenter.

भूमय *būmaya* a. (bū; sfx. maya) fait de terre. — F. [i] l'Ombre personnifiée.

भूमि *būmi* f. (sfx. mi) terre; sol. || Lieu; place. || Au fig. posture; attitude. || Gr. *ἔωμος*.
būmikā f. rôle, costume [au théâtre. || Décors de temples, de grandes portes, etc.

būmicāmpaka m. kaempferia rotunda, bot.
būmija a. (jan) né de terre. — S. m. enfer; || planète de Mars. — F. Sitā.
būmijambu f. premna herbacea, bot.
būmijivin m. (jiv) ouvrier, vāçya.
būmidēva brāhmane.
būmipa m. (pā) roi, seigneur.
būmipava m. cheval de race.
būmipicāca m. borassus flabelliformis ou palmier-éventail.
būmibāga m. motte; morceau de terre.
būmimandā f. jasmin d'Arabie.
būmirāzaka m. cheval de race.
būmilāḍā m. m à m. prise de possession de la terre, c. à d. la mort.
būmilēpana n. (lip) bouse de vache [dont on fait un pisé pour les aires].
būmivarāna n. (vṛā) cadavre.
būmisambāḍā f. (sam; bū) Sitā.
būmisnu m. ver de terre.
būmispr̥ca m. homme; humanité; || vāçya ou ouvrier; || aveugle; || cul-de-jatte; || voleur [qui rase la terre pour se dérober].
būmindra m. (indra) roi.
būmya a. (sfx. ya) terrestre; né de la terre; fait de terre.
būmyāmalakī f. (būmi) flacourtia cataracta, bot.

भूय *būya* n. (sfx. ya) [en compos.] nature, état, condition : *brahmapūyāya kalpatē* il devient participant de la nature divine.

भूयस् *būyas, būyisṭa*, comp. et sup. de *bahu*, M³ 49. A l'ac. n. *būyas* plus, encore. — A l'i. n. *būyasā* trop. — A l'ac. n. *būyisṭam* beaucoup, excessivement, absolument.

भूरि *būri* a. (? contraction de *bahuri*) nombreux, abondant. — A l'ac. beaucoup. — S. m. un jour. || Brahmā; Vishnu, Çiva. — S. n. or. || Gr. *μυρίος*.
būripēnā f. esp. de plante,
būrimāya m. (māyā) chacal.
būriças adv. bien des fois; par groupes nombreux.

भूरिन् *būrij* f. la terre.

भूर्ति *būrti* m. (bū; jan) l'arbre nommé bhōja, esp. de bouleau, dont l'écorce s'emploie comme papier.

būrijakanṭaka m. homme né d'un brāhmane et d'une brāhmani dégradés.
būrijapatra m. l'arbre bhōja; feuille ou écorce de *būrti*.

भूर्णि *būrni* f. terre; || pays aride, désert.

* **भूष** *būṣ* s. *būṣāmi, būṣē* 1 et *būṣayāmi* 10; p. *būṣāsa*; etc. Orner, parer, décorer.

भूषण *būṣaṇa* n. ornement, parure, décor.

भूषा *būṣā* f. mms.

भूषणु *būṣaṇu* a. (bū; sfx. snu) qui existe, vivant; bien portant.

* **भू** *bū*. *būarāmi, būarē* 1, et *būarāmi* 3; p. *būāra*, 1p pl. *būarāma*; p. vd. *jabāra*; p. moy. *būarē*; f1. *būarāsmi*; f2. *būarīṣyāmi, būarīṣyē*; a1. *būarāsam, būarīṣi*; o. *būarīṣam*; pp. *būarā*; ppr. ps. vd. *būarāna*. Porter, *ānus* un arc. || Apporter : *vasu būarīṣi hastayōs* tu apportes la richesse dans tes mains, Vd. || Soutenir, supporter : *lōkatrayam* les trois mondes; || Sustenter, nourrir : *būarīṣāmi* sa femme, *daridān* les pauvres. || Au moy. apporter pour soi, se donner; obtenir, *vājam* des aliments, Vd.; || posséder, avoir : *rūpam uttamam* une beauté suprême; *çriyam* le bonheur. || Qqf. remplir, *jaḡaram* son ventre. || Gr. *φέρω*; lat. *fero*, porto; goth. *bar* et *brah*; germ. *bringen*; irl. *beirim*; angl. *burthen*.

भूकुटि *būkuṭi* et *būkuṭi* f. cf. *būkuṭi*.

भूकुंस *būkuṇsa* m. cf. *būkuṇsa*.

भूक्त *būkta* pp. de *būj*.

* **भूच्** *būca*, cf. *baç*.

भूमि *būmi* m. (bū) np. d'un antique Muni, instituteur du sacrifice en l'honneur d'Agni, Vd. || Un de ses descendants, aïeul de Paraçurāma. || Çukra; Çiva. || Qqf. plateau de montagne, précipice.

būgūpati m. Paraçurāma.

būgusuta m. Paraçurāma; || Çukra.

भूष *būṣa* m. (bū) vase d'or. || Grosse abeille noire, bourdon; || guêpe; || pie-grièche [*lanius caeruleus*]; || au fig. libertin, débauché. || Eclipta ou verbesina prostrata, bot. — N. taic. || Casse ligneuse.
būṣaga m. pie-grièche de Malabar.
būṣagaja n. bois d'aloès.

būṣagaparikā f. petit cardamome.

būṣagarāja m. sorte de sacrifice. || Bourdon; pie-grièche de Malabar. || Eclipta; verbesina, bot.

būṣagarita m. np. d'un garde de Çiva.

būṣagarōla m. guêpe.